

зно, да пиши самодержец-атз на Аданасіа, да го прієми вз церквѣ-тѣ си. А самодержец-атз соизволи, но иска отз Аріа писмено изложеніє за исповѣданіє-то на вѣра-та, кое-то проводи вз Іирѣсалимз на єпископи-те, на кои-то и писѣваше, да решатз за Аріа сз кротость. Тамз же Арієви-те пріатели писаха на Александрійски-те єпископи, че є вѣра-та Арієва права, и че треба да го прієматз споретз мнѣніє-то на самодержец-атз; но кѣ-то доде Арій вз Єгипетз сз писма царскы и соборны, не полѣчи намѣреніє-то си, понеже го не пріє Аданасій. И отз това Аріани-те натрѣпаха безкряны клеветы противз Аданасіа, щото самодержец-атз опредѣли да стани соборз вз Тирѣ, за да испытатз пороцы-те Аданасієвы. Сѣбраха сѣ прочіє вз том градз шестдєсать єпископи, и го извержиха отз чин-атз мѣ, но преди да стани рєшеніє, Аданасій прибѣгна при самодержец-атз, но и тамз сѣ овѣди сз клеветы, а самодержец-атз кѣто сѣ разгнѣва, прати го на заточеніє, на триста и тридєсать и шєсть год. по Хріста, вз Триверз градз Галлійскій, гдѣто живѣ двѣ години и чєтыри мѣсеци.

Глава 39.

За Аріа и смѣрть-тѣ мѣ.

Послѣ заточеніє-то Аданасієво, аріани-те сѣ постараха, тѣ повѣрнаха Аріа вз Александрійѣ, гдѣ-то кѣто доде, искаше да сѣ представи на церквѣ-тѣ; но множество-то не можа да го тѣрпи, и